

der er Udſigt til, at Kornet i Fremtiden vil ſtigge, og dette kan vel ſiges, men det kan ikke beviſes; det er muligt, at det vil ſke, men det er ogsaa muligt, at Kornet i Fremtiden vil blive billigere, end det hidtil har været. Det forekommer mig, at man affurat med ligefaa god Føie kan ſige, at det vil være heldigt for Staten at ſaa ſine Kornafgifter kapitaliſerede og afløſte, da den nu vil ſaa en god Betaling for dem. Det kan vel være muligt, at Kornets Pris bliver høiere i Fremtiden; men det kan ogsaa hænde, at der i en vis Periode vil blive lavere Kornpriser, end vi hidtil have haft, og, hvis Staten nu for Tiden ſik ſine Kornafgifter kapitaliſerede og afløſte, medens vi derefter ſik en Periode, ſ. Ex. paa 20 Aar, hvori Kornpriserne blive lavere, vilde Staten i Løbet af diſe 20 Aar vinde ſaa Meget ved Renter og Renters Rente, at der, ſelv om Kornpriserne i Fremtiden blive høiere, dog ſkulde en lang Tid til, for at vi kunde ſige, at Staten vilde ſaa Tab af ſin Afløſning. Det, ſom jeg i alt Fald beſtemt maa faſtholde, er, at begge Parter ſtilles fuldſtændig lige. Jeg veed godt, at det, hvis vi ſkulle have noget Udbytte af vore Forhandlinger, er nødvendigt, at Rigsdagens to Afdelinger viſe Smødefommenhed ligeoverfor hinanden, og jeg har ved flere Leiligheder viiſt, at jeg er tilbøielig til at række mig ſaa langt ſom muligt for at imødefomme Landſtthingets billige Fordringer, men jeg har ogsaa det Haab, at Landſtthinget til Gjengjæld vil mindes det gamle Ordſprog, at der ſkal Noget for Noget, naar Venſkab ſkal holdes. Jegønſker ganſke viſt, at vi kunne opnaa Enighed med Landſtthinget med Hensyn til denne Sag, men jegønſker, ikke at vi opnaa den paa den Maade, at vi lade vore Forſlag falde for at vedtage Landſtthingsforſlaget uforandret. Dette vilde jeg tvertimod anſe for meget uheldigt, og derſom ikke vort Hovedændringsforſlag under Nr. 1 bliver vedtaget, vil jeg ſtemme imod hele Loven, idet jeg vilde anſe det for høiſt uheldigt, om Forſlaget ſkulde blive vedtaget i den Stikkelfe, hvori det er kommet til os fra det andet Thing. Dette med Hensyn til Kornafgifterne. — Det Forſlag, vi have

ſtillet under Nr. 3, er ganſke viſt af noget mindre Betydning, og jeg vil ſige, at jeg ikke vil tage mig det meget nær, hvad enten det bliver vedtaget eller ikke, men jeg tror alligevel ikke, at Staten vil lide Tab, ſelv om dette Forſlag bliver vedtaget. Jeg har vel ſet, at det er blevet anført, at endel af diſe halve Kjøbeſummer i tidligere Tid ſkal være blevet indbetalt i Statskaſſen, men dette beviſer ikke meget; det krummer an paa, til hvilken Tid diſe halve Kjøbeſummer ere blevne indbetalte. I den Tid, da den almindelige Rente var 4 pCt., var det ganſke naturligt, at mange Arveſeſtere kundeønſke ved Indbetalingen af diſe halve Kjøbeſummer at frigjøre deres Eiendomme for denne mindre Prioritet, naar de derved kunde ſaa Udſigt til at ſaa en større Prioritet i dem, og naar de kunde ſaa den til 4 pCt., men jeg antager rigtigt nok ikke, at mange Arveſeſtere for Eftertiden ville indbetale diſe halve Kjøbeſummer, naar det er muligt, at de kunne blive ſtaaende i Eiendommene. Jeg lægger imidlertid ikke ſærdeles stor Vægt paa, om dette Forſlag bliver vedtaget eller ikke, men hvad jeg lægger ſærdeles Vægt paa, er, at vort Forſlag under Nr. 1 til § 2 bliver vedtaget.

Masmuſen: Det høie Thing vil ſe, at jeg foruden at have deltaget i at ſtille Forſlagene under Nr. 1 og 3 ogsaa har til-
 ladt mig at ſtille et Forſlag under Nr. 2 til § 3 i Lovforſlaget. § 3 gaar ud paa at beſtemme, hvorledes Afløſningen ſkal foregaa med Hensyn til Rekognitioner, og det er faſtſat i Lovforſlaget, at diſe ſkulle kunne afløſes mod Betaling af Rekognitionens Beløb $1\frac{6}{10}$ Gang. Jeg har foreſlaaet, at de ſkulle kunne afløſes mod Betaling af Rekognitionen een Gang, dog ſaaledes at der lægges $\frac{6}{10}$ til, derſom der ſamtidig foregaa Beſidderſkifte. Jeg tror, at Statskaſſen meget godt kan være tjent med en Afløſning paa denne Maade imod Betaling een Gang, thi i Motiverne til det Lovforſlag, Regjeringen iſjor havde forelagt om ſamme Sag, var det oplyſt, at der i Reglen vil foregaa Beſidderſkifte hvert 25 Aar; derſom det er Tilfældet, vil Statskaſſen meget godt kunne være tjent med en Af-